

N:o 164.

Af Herr J. G. Granlund: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående revision af gällande expeditionstaxa.

Kongl. förordningen angående expeditionslösen, eller nu gällande expeditionstaxa, är af den 30 November 1855, således snart 26 år gammal.

Många äro de förändringar, som efter denna förordnings utfärdande blifvit vidtagna, hvilka påkalla en omarbetning af densamma. De flesta embetsverk samt äfven domstolar hafva blifvit omorganiserade, så väl till embets- och tjänstemännens aflöning som tjänstgöringsskyldighet; särskildt vill jag nämna häradshöfdingarnes förändrade aflöningssätt. Dessa förhållanden torde väl föranleda till förändrade bestämmelser rörande lösen af de olika handlingar, som expeditionstaxan innehåller, och dertill kommer att den nu bestämda lösen är utsatt uti en annan myntberäkning än hvad som nu är gällande, nemligen riksdaler och skilling banko, fastän sedan beräknade till riksdaler och öre riksmünt.

Bland de nu varande bestämmelser uti ifrågavarande förordning, hvilka böra ändras, vill jag framhålla lösen af *gravationsbevis i stad*; det föreskrives nemligen att sådan lösen skall för all jord i stad, hvilken icke tillhör gård eller tomt samt med eller utan åbyggnad, beräknas efter tunnland.

Häraf följer att man för en jordareal af 20 tunnland, den må vara af än aldrig så ringa värde, i lösen för ett gravationsbevis får betala 20 kronor, men för ett dylikt bevis för en gård med tomt, den må vara aldrig så stor eller värderik, samt om äfven dertill höra flera 100 tunnland jord (som derifrån ej få söndras), betalas, såvidt egendomen endast innehar ett tomtnummer, 3 kronor.

Man kan nu med skäl förundra sig öfver att denna beräkningsgrund så länge fått vara gällande, och emot ett fortfarande deraf talar väl nu ock att jordens beräkning i tunnland i det närmaste lagligen upphört. Och om än vid nu gällande expeditionstaxas uppgörande, dervid invecklade egendarrättsförhållanden voro förenade med större besvär att för särskilda jordarealer i stad utfärda gravationsbevis, lärer väl detta till stor del vara undanröjdt genom de nya fastighetsböckernas införande, helst sedan snart 10 år

Bih. till Riksd. Prot. 1881. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 20 Häft.

från dessas införande förflutit. Dessa fastighetsböcker skola väl för öfrigt i flera fall underlätta och förenkla de flesta expeditioners utfärdande rörande fastigheter.

Vid sistlidna års riksdag väckte jag en motion rörande förändring af de bestämmelser jag här anmärkt, till hvilken motion, N:o 114, jag vördsamt får hänvisa. Denna min motion erhöll icke då af det Utskott, till hvars behandling den blef remitterad, någon egentlig utredning, så att den vann Kammarens bifall. Men då, vid ett närmare genomgående af expeditionstaxan, man finner flere andra bestämmelser, som af tidsförhållandena tarfva förändring, vågar jag föreslå en nödig revision af expeditionstaxan i sin helhet. Dervid får jag dock nämna, att jag ingalunda afser att derigenom minska inkomsterna för de expeditionshafvande eller tjenstemän, som för öfrigt äro svagt aflönade.

Med åberopande af hvad jag sålunda anfört får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om en revision af nu gällande expeditionstaxa eller Kongl. förordningen af den 30 November 1855 angående expeditionslösen.

Stockholm den 9 Februari 1881.

J. G. Granlund.

Rättelser

i Motionen N:o 105:

sid. 25, rad. 4	uppifr.	<i>står:</i>	så utförligt andragna
		<i>läs:</i>	på utförligt andragna
» » » 25	»	<i>står:</i>	förordnat
		<i>läs:</i>	förordat
» » » 4	nedifr.	<i>står:</i>	praktiken
		<i>läs:</i>	praktikern
» 27, » 12	uppifr.	<i>står:</i>	öfver 2,700 kronor
		<i>läs:</i>	något öfver 2,700 kronor
» 29, » 5	nedifr.	<i>står:</i>	har
		<i>läs:</i>	hade